

[Ministeren for offentlige arbejder.]

tror, det beror på det ærede medlems eget udspil. Det ærede medlem er måske af naturen mistroisk, det ved jeg ikke, men jeg har i hvert fald på fornemmelsen, at når det drejer sig om de forslag, jeg kommer med, er han ofte mistroisk. Ellers kunne det ærede medlem vel ikke bruge et udtryk som: jeg siger udtrykkeligt ministerens forslag, for jeg går ud fra, at regeringen ikke står bag det. Jeg kan trøste det ærede medlem med, at regeringen samlet står bag ved dette forslag. Det er altså ikke sådan, at det bare er mit forslag, det er regeringens, og det er ikke alene regeringens, men det er socialdemokratiets forslag. Det ærede medlem behøver altså ikke at nære nogen mistanke dér — eller håb, hvad det måske snarere var.

Det ærede medlem kunne måske give mig den oplysning, om hans gruppe står helt og fuldt bag ved de udtalelser, han har fremsat her. I så fald ville jeg blive meget overrasket, idet jeg under valgkampen har hørt ærede medlemmer af den gruppe, som det ærede medlem repræsenterer, give udtryk for at være enige med mig.

Det ærede medlem var igen i dag ligesom forleden dag, da det ærede medlem havde stillet spørgsmål vedrørende den jyske motorvej, noget forarget over, at vejdirektoratet havde forhandlet med de kommuner og de amtsråd, hvis områder berøres af den linje, som jeg har foreslået skal følges. Jeg vil sige til det ærede medlem, at det er i overensstemmelse med en lov, som det ærede medlem selv har været med til at gennemføre. I denne lov siges der udtrykkeligt, at forinden man kommer med forslag til folketinget om fastlæggelse af linjeføringen, skal der forhandles med de kommunale myndigheder. Det er det, der er blevet gjort, sådan som loven kræver, og intet andet. Det er klart, at den tilslutning, man giver fra de kommunale myndigheder til linjeføringen, ikke betyder andet, end at de udtaler, at hvis folketinget gennemfører denne linjeføring, er de også tilfreds.

Så var det ærede medlem inde på en lang række spørgsmål, som jeg ikke skal optage tiden med, da jeg forudsætter, at der bliver nedsat et udvalg om denne sag, og dér vil der jo blive lejlighed til at stille alle de

spørgsmål, som det ærede medlem måtte mene er fornødne. Men det ærede medlem var også inde på betragtninger over, hvorvidt det var rigtigt, at den linjeføring, som forslaget indeholder, var billigere end den linjeføring, som professor Humlum er gået ind for. Det er klart, at den østlige linjeføring er langt billigere end den, som professor Humlum går ind for, og jeg kan sige, hvorfor den er det. Det er den, fordi der, hvis vi gennemfører professor Humlums plan, for det første skal bygges lange motorveje ud til de store byer på østkysten, og dernæst skal hovedvej 10 udbygges som 4-sporet vej, hvilket efter priserne i dag vil koste 700-800 mill. kr. Ved den østlige linjeføring undgår man simpelt hen at udbygge hovedvej 10 til 4-sporet. Der kan ikke være nogen diskussion eller tvivl om, at den løsning, der er foreslået fra ministeriets side, er langt den billigste.

Det ærede medlem hr. Holmberg stiller tingene op, som om det var en fiks idé, vejdirektoratet havde fået, at det skal være den østlige linjeføring. Tror det ærede medlem ikke, at vejdirektoratet, når alt kommer til alt, er den mest neutrale part i hele dette spørgsmål? De folk, der arbejder i vejdirektoratet, har haft den ene hovedopgave, som de nu har arbejdet med i en halv snes år, at finde frem til den rigtige løsning. Det hele ville jo se ret fortvivlet ud, hvis de embedsmænd, der arbejder i vejdirektoratet, skulle have personlig interesse i den ene eller den anden linjeføring. Det er klart, at det er et sagligt arbejde, et dybtgående sagligt arbejde, der ligger bag den plan, som vejdirektoratet har indstillet, og som jeg har foreslået. Det er, som om det ærede medlem og måske også andre har en vis tilbøjelighed til at mene, når der dukker en mand op, der har professornavn, at han så pludselig skal være den klogeste, selv om han ikke har beskæftiget sig med disse problemer på samme saglige måde som vejdirektoratet. Hvordan i al verden skulle en professor, som er professor i erhvervsgeografi og vel nok en udmærket mand på det område, kunne stilles ved siden af de mennesker, der har gjort et arbejde gennem mange år for at finde frem til den rigtige saglige løsning? Det er en mistillid til vore embedsmænd, som ikke hører